

Méltó a Bárány

Kulcsvers: *"És *énekelték egy új éneket, mondván: "Méltó vagy arra, hogy vedd a könyvet és feltörd a pecsétet, mert megöltek téged, és a te véreddel vásároltál meg embereket Istennek minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből.".*
Jelenések 5:9

Válogatott Szentírás:
Jelenések 5:1-13

Isten megváltási tervének központi alakja Jézus Krisztus, az ő "egyszülött Fia". (János 3:16). Az egész Bibliában említik őt, és az utolsó könyvben az egyik azonosítója a "Bárány". Jelenések 5:6, 8, 12-13.

Az ábrahámi ígéretre gondolva, amely a föld minden családjának megáldását jelentette, János következő szavaira gondolunk. "Láttam a trónon ülő jobb kezében egy könyvet, amely belülről és hátulról írva volt, hét pecséttel lepecsételve. És láttam egy erős angyalt, aki nagy hangon hirdette: Ki méltó arra, hogy kinyissa a könyvet, és feloldja annak

pecsétjeit? És senki ember sem az égben, sem a földön, sem a föld alatt nem volt képes felnyitni a könyvet, sem belenézni abba. És én nagyon sírtam, mert senki sem találtatott méltónak arra, hogy kinyissa és olvassa a könyvet, sem arra, hogy belenézzen abba". Jelenések 5:1-4

Az isteni igazságosság megfelelő árat követelt Ádám és minden utóda megvásárlására, mivel senki sem volt képes váltságdíjat adni testvééréért. (Zsoltárok 49:7). Ez a tény azt is mutatja, hogy Isten miért rendelkezett úgy, hogy szeretetből és könyörületből elküldte egyszülött Fiát, hogy megváltsa az emberi családot, amely máskülönben örökre elveszett volna. János 3:17

A Jelenések könyve 5. fejezetének több része erősen szimbolikus nyelven íródott. Kulcsversünk azonban azt állítja, hogy Krisztus a bizonyítottan méltó, aki drága vérével megváltotta és megvásárolta szeretett egyházát. A 13. versben János, a Jelenések Kinyilatkoztatója ezeket a szavakat teszi hozzá: "És minden teremtmény, amely a mennyben és a földön van, ... hallotta, hogy ezt mondom: Áldás, dicsőség, dicsőség és hatalom annak, aki a trónon ül, és a Báránynak mindörökkön örökké."

Mindenkinek, aki Krisztus követésére törekszik, része van az evangéliumi üzenet hirdetésében. Hogy ez így lesz, azt maga Jézus jövendölte meg, amikor azt mondta: : "Az országnak ezt az evangéliumát hirdetik az egész világon, hogy tanúságot tegyenek minden nemzetnek". (Máté 24:14). A Jelenések 14:7-ben János azt mondja, hogy a másoknak szóló üzenetünknek így kell szólnia: "Féljete (tisztelettel). Istent, és adjatok neki dicsőséget; ... imádjátok azt, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és a vizek forrásait". Istennek kell minden igehirdetésünk középpontjában állnia - nem magunknak, eszméinknek, gondolatainknak, útjainknak, hanem egyedül neki. Ezenkívül Jézust kell prédikálnunk, azt, aki gyakorolta Isten, az ő Atyja hatalmát, hogy megteremtse az eget, a földet, a tengert és a vizek forrásait. "Minden általa (Jézus, Isten Fia) lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett, ami lett". János 1:3

Értékeljük jobban Isten kifürkészhetetlen szeretetét, amikor Fiát adta váltságul mindenkiért, és azt a csodálatos áldozatot, amelyet Krisztus hozott, amikor hűségesen kiöntötte lelkét a halálba menyasszonyáért és az egész emberiségért. "Ó, Isten bölcsességének és ismeretének gazdagságának mélysége, mennyire

kifürkészhetetlenek az ő ítéletei, és újtai
kifürkészhetetlenek!" Róma 11:33